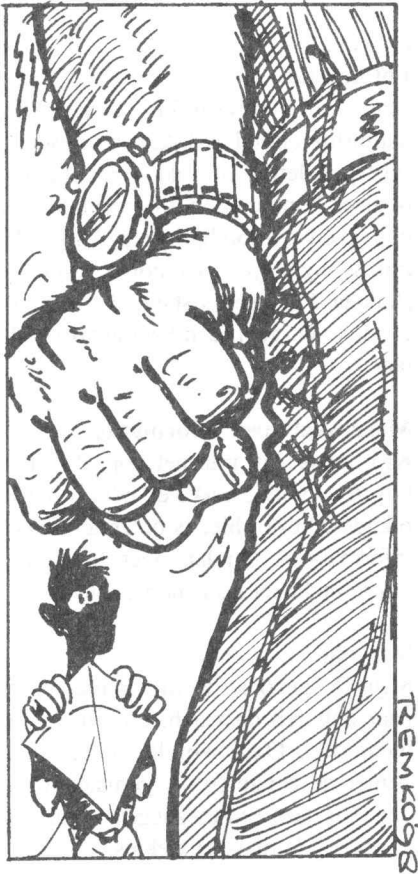

spionage met vliegers

Dit verhaal is werkelijk gebeurd. Het bewijs: zoiets verzin je niet. De plaats en namen zijn niet genoemd, omdat die niet van belang zijn. Overigens is de auteur wel benieuwd wie de vliegeraar is met "de vlieger van 16 meter spanwijdte"...jaa... Zoals wel vaker gingen we ook dat jaar een weekje naar zee om te vliegeren. énljners, trickvliegers, teamvliegers, vierlijners, alles ging mee. Dus ook de luchtfotografie-spullen.

Het is altijd aardig om een luchtfoto te maken van je tent, omdat je zelf nooit in de gelegenheid bent en juist vanuit dat perspectief een vakantie-kiekie te maken. Op een dag in die week met mooi weer en goede wind togen we dus niet naar het strand, maar naar een veldje naast onze (mini)camping om te proberen een mooie luchtfoto van ons stoffen huisje te maken. Helaas was het enige veld dat geschikt was voor deze operatie een veld dat zich aan de overkant van de weg bevond, en om naar dat veldje te komen, moest je over een andere mini-camping. Op die "andere" camping hield een vrouw ons

aan met de vraag wat we kwamen doen. "Nou, kijk, we wilden op dat veld wat gaan vliegeren", en wezen op een papieren vechtvliegertje dat we toevallig bij ons hadden. Zo'n vlieger zegt namelijk meer dan een opgerolde hengelzak van spinnakerdoek. "Nou", was het antwoord, "ik ben de vrouw van de eigenaar van deze camping, en we willen eigenlijk niet dat er op dat veld gevliegerd wordt. Veel te druk en zo". "Ah, juist. Maar we wilden proberen wat luchtfoto's te maken van onze tent op de camping aan de overkant!". Veel mensen vinden dat wel interessant, luchtfoto's, dus misschien kon het helpen de benodigde toestemming te verkrijgen. "Komen jullie van de overkant!? Nou, je mag best vliegeren hoor, maar géén luchtfoto's maken". Bovendien wat is er nu te zien aan een luchtfoto van een camping? Niks er van, wegwezen! Ga maar op je eigen camping vliegeren!". Goed geen luchtfoto's dus. Jammer. Maar vliegeren zouden we, dus liepen we een klein stukje de weg af en besloten, vanwege de beperkte ruimte, het vechtvliegertje op te laten. Deze bleef aardig in de lucht, dus we bonden er een windankertje aan. Nu was de wind zo sterk, dat het vliegertje net hard genoeg trok om dit anker op te tillen, maar van draaien kwam niet veel. Omdat het er nogal grappig uitzag, pakten we de doos met luchtfotografie-spullen uit om het fototoestel te pakken en er een foto van te maken. Een passerende politieauto kon net onder het vlieger-touw doorrijden doordat we het klosje tijdig hoog genoeg optilden. Vijf minuten later stopte er met piepende remmen een grote zwarte Mercedes voor onze neus (en 10 cm van de luchtfotografie-spullen). De bestuurder, een forse vent, sprong met een -voor zijn omvang - grote snelheid uit de wagen. Het bleek de eigenaar van de "camping aan de overkant". "Jullie lappen het niet hè!?" schreeuwde hij. "Eh pardon, wat?" "Ja, die luchtfoto's maken, ik heb jullie wel door! Hier de spullen liggen al klaar!" en hij wees op de grond naar de zender, toestel en een opgerolde vlieger. "Nou, kijk," zeiden we, "dit klosje kan ik op de grond leg

gen en de vlieger krijgt het niet van zijn plaats, zou daar een fototoestel mee opgetild kunnen worden? Hier voelt u maar even." "Ja, nee, je hoeft mij niets uit te leggen! Die grote vlieger hier gaat dadelijk langs de lijn van dat kleine vliegertje omhoog en die trekt die camera wel de lucht in. Op de camping hebben we een man, die heeft een vlieger van 16 meter spanwijdte, daar kunnen jullie nog een heleboel van leren, ik weet precies hoe dat gaat". "Oh, en waar heeft die man dan luchtfoto's van gemaakt?" "Zoouo, nog een beetje van de domme spelen? Jullie zijn gestuurd door jullie campingeigenaar, om foto's te maken van onze camping! Ja, we hebben teveel tenten staan, dat weet iedereen, maar zij ook hoor! Die man van die grote vlieger bij ons op de camping heeft vorig jaar luchtfoto's gemaakt van de camping waar jullie op staan om aan te kunnen tonen dat zij ook wel eens te veel tenten hebben staan. Maar jullie zullen die foto's niet maken! Een triest verhaal hoor, maar zij maakten het er wel naar dat ik die foto's moest maken. En nu opgerot, inpakken, wegwezen, ik heb de politie al gewaarschuwd!" en hij ging toen wij inderdaad aanstalten maakten in te pakken. Het vliegertje bleef nog even in de lucht. Even later kwam de tweede politieauto langs. De agenten keken eerst naar het vliegertje en zwaaiden vervolgens vrolijk naar ons alvorens door te rijden. Van de andere kant kwam, weer even later, de zoon van de campingbaas met een kleinere auto maar met minstens even hard piepende banden voor onze neus tot stilstand met dezelfde boodschap: oprotten. We boden hem aan even de trekkracht van het touw te voelen, maar ook hij was niet geïnteresseerd. We hebben het niet nog eens geprobeerd hier een luchtfoto te maken om verdere ruzie te voorkomen. Je gaat tenslotte op vakantie om lekker uit te rusten en lol te hebben. Nou, lol hebben we met dit avontuur zeker gehad!

Peter Simons, Eindhoven.